

[Lykketoft]

jeg vil bebude, at socialdemokratiet er enig i forbedring af barselorloven, og vi vil også gerne medvirke til på den ene eller anden måde at sikre de nødvendige indtægter til staten for at gennemføre den reform.

Bo Kristensen (KF):

Jeg skal på baggrund af mit partis ordførers fravær sige følgende om lovforslag nr. L 11, bidrag til dagpengefond. Selv om ministerens forslag kun indeholder 2 paragraffer, medfører det dog en omlægning af det princip, hvorefter det personlige bidrag til dagpengefonden beregnes, samt – og det er jo det væsentlige – som konsekvens heraf en merindtægt for staten på ca. 2,1 mia kr. i 1984.

Mens bidraget før var fastsat i selve loven, nemlig 1 pct. af den statsskattepligtige indtægt, foreslås det nu fastsat af socialministeren, således at det løbende kan reguleres med det sigte sammen med bidrag til den frivillige sikring og bidrag fra arbejdsgiver at dække det offentliges samlede udgifter til dagpenge.

Det regnestykke opgøres af ministeren til at indebære, at det personlige bidrag for 1984 sættes i vejret til 1,85 pct., og det vil som nævnt medføre en merindtægt på 2,1 mia kr.

Vi kan fra de konservatives side anbefale forslaget som led i de budgetforbedringer, som er tvungende nødvendige, og vi ser det gerne hurtigt færdigbehandlet i udvalget.

Fogh Rasmussen (V):

Venstre kan støtte dette lovforslag. Vi er enige i, både at fastsættelsen af dagpengebidraget gøres til en bemyndigelse for ministeren, og at ministeren angiver i forslagets bemærkninger at ville udnytte denne bemyndigelse til at forhøje dagpengebidraget fra 1 pct. til 1,85 pct.

Hr. Lykketoft nævnte, at socialdemokratiet var betænkeligt ved den slags bemyndigelser. Nu kan man nok nævne mange eksempler på, at netop socialdemokratiet har lagt ryg til at udstyre ministrene med ret vide bemyndigelser, så det er i hvert fald et nyt principielt synspunkt fra den side.

Men der er dog grænser for, hvad bemyndigelsen kan udnyttes til, for i lovteksten er det jo fastslået præcist, hvordan dagpengebidraget skal fastsættes, nemlig sådan at det

simpelt hen skal dække det offentliges samlede udgifter til dagpenge, og så er der jo tilbage faktisk kun, at bemyndigelsen kan bruges som en rent praktisk foranstaltning for hele tiden at sikre, at dagpengebidraget svarer til udgifterne til dagpenge.

Der er to grunde til, at vi kan støtte forslaget. For det første er det tvungende nødvendigt, at vi får dækket det underskud ind, som er på dagpengeordningen, og det vil altså ske her ved, at der bliver tale om en merindtægt på 2,1 mia kr. Herefter vil sygedagpengeordningen i princippet hvile i sig selv.

Men den anden og lige så væsentlige begrundelse er, at der ligger noget principielt rigtigt i en sådan øremærkning af indtægter til statskassen, og her er jeg fundamentalt og principielt uenig med hr. Lykketoft, som sagde, at det var fjollet, hvis alle mulige skatter skulle opkræves som særlige bidrag, og hr. Lykketoft udtalte bl.a., at man vist skal være meget bogholder for at kunne se det pædagogiske i at opkræve statens indtægter som øremærkede afgifter på forskellige formål.

Det er jeg helt uenig i. Efter vores opfattelse vil en sådan øremærkning af indtægter give borgerne en bedre mulighed for at vurdere omfanget af de offentlige udgifter. Der ligger nogle sunde husholderiske principper i cigaræskesystemet. Det indebærer nemlig, at borgerne, hvis dagpengeudgifterne eksploderer, får en direkte fornemmelse af, at det er her, der er noget galt, for så stiger dagpengebidraget altså. Det kunne man i øvrigt føre over på en række andre formål også. Allerede i dag opkræves licens til Danmarks Radio jo som et særligt bidrag. Det indebærer, at borgerne kan se konsekvenserne af radiorådets økonomiske dispositioner; det kan man direkte aflæse i licensens størrelse.

Det er klart, at det princip kunne føres så yderligt, at det ikke ville have nogen mening, men efter venstres opfattelse er der god pædagogik i på afgrænsede lidt større områder at opkræve statens indtægter som sådan nogle øremærkede afgifter. Det vil nemlig også give politikerne en bedre oversigt over forbruget af offentlige ydelser til forskellige formål. Det vil medføre, at interessen fokuserer på de udgiftsområder, hvor der ikke er en sammenhæng imellem indtægter og udgifter, sådan som der i en årrække ikke har været på dagpengeordningen. Vi er tilfreds med, at dagpengeordningen nu kommer til at hvile i